



ת"פ 42230/07/18 - מדינת ישראל נגד אלעד חי אלון

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 42230-07-18 מדינת ישראל נ' אלון

בפני בעניין:	כבוד השופטת טל לחיאני שהם מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד חן נוב נגד אלעד חי אלון
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד מרב אברהם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת גידול סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים").

מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 24/05/16 בשעה 08:45 או בסמוך לכך, בביתו, גידל הנאשם 2 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל שאיננו ידוע.

עוד באותו מעמד, היו ברשותו של הנאשם אדניות ואוהל שחור.

הסדר הטיעון

2. ביום 06/01/19 הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן ונשלח בהסכמת הצדדים לקבלת תסקיר בטרם טיעון לעונש.
המאשימה הבהירה שכלל והתסקיר יהיה חיובי, היא תעתור להטלת ענישה בדמות מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשם עתרה לכך ששירות המבחן יבחן אפשרות להמליץ על ביטול הרשעת הנאשם.

תסקיר

3. בתסקיר מיום 02/09/19 עלה קושי בשיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול שכלל חוסר התייבות למפגש ואי יצירת קשר. בשל כך, לא עלה בידי שירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם.



4. בדיון ביום 11/09/19 הסבירה באת כוחו של הנאשם את הסיבות לקושי ביצירת הקשר, ובהסכמת הצדדים נדחה הדיון להגשת תסקיר נוסף.

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 15/12/19 עלה כי הנאשם, רווק כבן 26, נעדר הרשעות קודמות בפלילים, מוכר לשירות המבחן מהליך קודם בבית המשפט לתעבורה. הנאשם תלמיד שנה ד' במכללת כנרת במסלול לימודי הנדסת אנרגיה, סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה ושירת שירות צבאי מלא, ועובד במקביל ללימודיו.

הנאשם תיאר כי ביצע את העבירה על רקע שעמום וקלות דעת, ביטא צער וחרטה על מעשיו ועל המחירים שמשלם בגינם. עוד תיאר הנאשם כי עשה שימוש מזדמן בקאנביס אך הפסיק לאחר שהחל לימודיו. בדיקת שתן שבוצעה, נמצאה נקיה.

שירות המבחן התרשם מצעיר בעל שאיפות ומערכת ערכים נורמטיביות, נעדר דפוסים עבריינים שלהליך המשפטי אפקט מרתיע עבורו. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם ביצע מעשיו בחוסר שיקול דעת אשר מאפיין את גילו הצעיר בעת ביצוע העבירה.

לאור המפורט, ובהעדר נזקקות טיפולית, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על צו מבחן, אך המליץ לנקוט בעניינו של הנאשם באפיק שיקומי בדמות צו של"צ.

עוד המליץ שירות המבחן לשקול ביטול ההרשעה, וזאת לאור העדר עבר פלילי, לקיחת האחריות, והפגיעה האפשרית בעתידו התעסוקתי של הנאשם, כמו גם הפגיעה בדימויו העצמי כאדם מתפקד ונורמטיבי.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין מספר חודשים ל-8 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בטיעוניה הפנתה לנזק הפוטנציאלי, לרקע לביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי בעבירות מסוג זה יש צורך בהרתעת הרבים, וזאת בשים לב לקלות ביצועה.

בעניינו של נאשם זה, התנגדה המאשימה לביטול ההרשעה בשים לב לסוג העבירה ובהעדר נזק קונקרטי, אך עתרה להטיל עליו ענישה ברף הנמוך של המתחם לאור גילו, לקיחת האחריות, העדר עבר פלילי והשיקולים לקולה שעולים מתסקיר שירות המבחן.

עוד הפנתה ב"כ המאשימה לכך שבביתו של הנאשם נתפסו גם אוהל ואדניות המשמשים לגידול.



7. ב"כ הנאשם עתרה לאמץ באופן מלא את המלצות התסקיר, וטענה כי הנאשם עומד בתנאי הלכת כתב, וכי יש לחרוג ממתחם הענישה בשל הסיכוי הממשי לשיקום.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הפנתה לעובדה כי מדובר בגידול 2 שתילים בלבד, במשקל לא ידוע, בביתו של הנאשם, וללא כל עדות למכירה או שימוש.

באשר לנסיבותיו של הנאשם הפנתה להיותו צעיר, נעדר עבר, שמאז ביצוע העבירה חלפו כ- 4 שנים בהן לא נחשד בביצוע עבירות נוספות. עוד הפנתה להיותו סטודנט ללימודי הנדסת אנרגיה שצפוי להשתלב בעבודה שתדרוש תעודת יושר.

בטיעוניה אף הפנתה ללקיחת האחריות ולהבעת החרטה מצד הנאשם ולהתרשמות שירות המבחן מהנאשם כצעיר נעדר דפוסים עבריינים שלהליך המשפטי אפקט מרתיע עבורו.

כמו כן, טענה כי יש לתת את הדעת לכך שבשים לב להנחיית ראש חטיבת התביעות באשר למדיניות העמדה לדין בעבירה של גידול סם מסוכן, לאור התיקון בכתב האישום - כתב אישום זה לא היה מוגש מלכתחילה.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה כתמיכה לעתירתה וכן הגישה אישור לימודים עדכני (1/נ - 2/נ).

8. הנאשם הבהיר במעמד הדיון כי הוא עתיד לסיים לימודיו וחושש שהרשעה תפריע לו להשתלב בעבודה, שכן אף בכדי לסיים סמינריון דרך נתיבי גז ישראל, הוא זקוק לתעודת יושר.

מתחם העונש ההולם

9. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון המנחה, עקרון ההלימה. במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לשקול את הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת.

10. במקרה דנן, מדובר באירוע אחד שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

11. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה הוא מניעת הנזקים הישירים והעקיפים כתוצאה מהתפשטות נגע הסמים.

12. בתי המשפט, בערכאות השונות, עמדו על הצורך בענישה מחמירה ביחס לעברייני סמים בכלל, ומגדלי סמים בפרטי.



כך לדוגמה, בע"פ (חיפה) 41827-0810, פרידמן נגד מדינת ישראל, (30/12/10) קבע בית המשפט המחוזי כי "...המחוקק לא הבחין בין גידול סם מסוכן לצריכה עצמית לבין גידול סם שלא לצריכה עצמית הואיל ואין לדעת לאן "יתגלגל" הסם שיופק מן הצמחים... על בית-המשפט להחמיר עם המגדלים כדי לצקת תוכן לתכלית החקיקה, לגמול למגדלים על מעשיהם, ולהרתיע את היחיד והרבים מלבצע עבירה מסוג זה...".

13. מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן הוא ברף הנמוך לאור כמות הסם, סוגו ומקום ביצוע העבירה.

14. מדיניות הענישה הנוהגת בגין העבירה עליה נותן הנאשם את הדין מעלה כי בתי המשפט נוהגים להטיל עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 8458/18, שטרר נגד מדינת ישראל, (04/04/19) דחה בית המשפט העליון ערעור המבקש על הרשעתו בגין גידול 2 שתילי סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 248 גרם שנעשה לצריכתו העצמית, על אף המלצת שירות המבחן, וזאת לאור טיב העבירה ומהותה ובהעדר הוכחת פגיעה קונקרטית.

ב. בעפ"ג (באר שבע) 14495-03-17, בוגנח נגד מדינת ישראל, (10/05/17) קיבל בית המשפט המחוזי באופן חלקי את ערעור המערער על חומרת העונש. המערער הורשע בגידול שתיל אחד של סם מוכן מסוג קנאביס במשקל של כ-320 גרם. הנאשם בעל עבר פלילי ישן, שהומלץ על ידי שירות המבחן להסתפק בעניינו בענישה חינוכית, נדון בבית משפט השלום לעונש של 6 חודשי עבודות שירות. בית המשפט המחוזי, לפניו משורת הדין, תוך שהוא מציין כי גזר הדין של בית משפט השלום לא החמיר עם הנאשם, הפחית העונש ל-4 חודשי עבודות שירות.

ג. בעפ"ג (מרכז) מדינת ישראל נגד חסון (14/05/19) קיבל בית המשפט המחוזי באופן חלקי את ערעור המדינה על קולת העונש, תוך הגדלת רכיבי הענישה אך הימנעות מהטלת עונש מאסר. המשיב הורשע ונדון לעונשי קנס, של"צ וצו מבחן בגין גידול 9 שתילי סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 2.7 ק"ג. בית המשפט המחוזי אישר מתחם עונש הולם הנע מ-6 חודשי עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. עוד אישר חריגה לקולה מהמתחם תוך דחיית הבקשה לאי הרשעה, לאור גילו, העדר עבר ובעיקר, הליך שיקום ארוך ומשמעותי שעבר המשיב.

ד. בע"פ (באר שבע) 67356-10-13 סמנצקו נגד מדינת ישראל (08/01/14) דחה בית המשפט העליון ערעור המערער על חומרת העונש והותיר את ההרשעה על כנה. המערער הורשע בביצוע עבירת גידול 3 שתילי סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 1.7 ק"ג, בצוותא חדא עם אחר. על אף המלצת התסקיר, העדר עבר וחשש לפגיעה עתידית במקום עבודתו, לאור חומרת המעשים, כמות הסם, ביצוע העבירה בצוותא חדא ועל פני פרק זמן ממושך, לא מצא בית המשפט המחוזי מקום להורות על ביטול ההרשעה ואישר ענישה בדמות מאסר על תנאי וענישה נלווית.

15. אציין כי פסק הדין אליו הפנתה ב"כ המאשימה, ת"פ (ב"ש) 33027-01-17 מדינת ישראל נגד סלאח אבו יחיא והפסיקה שנסקרה בו אינם - רלבנטיים כלל וכלל למקרה דנן, וזאת לאור השוני המשמעותי במספר השתילים ובמשקלם.

כמו כן, אציין כי על אף התיקון בכתב האישום, בשים לב לפסיקה המפורטת לעיל, ברי כי אין בתיקון כתב האישום כדי להעיד כי כתב אישום זה לא היה מוגש באם היה מנוסח כך מלכתחילה או כי יש לייחס לו משקל קל ערך בשל עובדותיו



אשר לא מצויות ברף החמור של ביצוע עבירת גידול הסמים.

16. באשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** אשקול את עובדת היותו של הנאשם מבצע עיקרי, אל מול העדר אינדיקציה לגידול הסם למטרת הפצתו, לצד ביצוע העבירה בבית הנאשם, ולאור סוג הסם וכמות השתילים המועטה שאף לא ידוע משקלה.

בעניין זה אציין כי בעבירות מסוג זה לכמות השתילים משמעות רבה, אף יותר ממשקל הסם, שכן יש בכמות השתילים להעיד על מטרת הגידול.

17. סוף דבר, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** נע בין עונש צופה פני עתיד לצד צו של"צ ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל.

שאלת ההרשעה

18. כידוע, ככלל, נאשם בגיר אשר מודה בביצוע עבירה מורשע בדין.

הרשעת נאשם בעבירה פלילית נועדה להעביר מסר להרתעת הציבור ולהרתעתו האישית באמצעות מתן גמול עונשי.

רק במקרים חריגים, בהם יוכח כי הנזק שנגרם לנאשם מההרשעה גבוה יותר מהתועלת שתצמח ממיצוי הדין עם הנאשם, דהיינו, כאשר לא מתקיים יחס סביר בין הנזק שצפוי לנאשם מן ההרשעה לחומרת העבירה, ניתן להימנע מהרשעת הנאשם.

ראו: רע"פ 3852/14 זיסמן ואח' נגד מדינת ישראל (03/12/14) ורע"פ 1240/19 בר לוי נגד מדינת ישראל (24/03/19).

בע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל (21/08/97) נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ויגרם נזק קונקרטי בתעסוקתו.

הימנעות מהרשעה תעשה תוך עריכת איזון בין שני השיקולים המרכזיים - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר רק במקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

19. במקרה המונח לפני שוכנעתי כי הנאשם לא עומד בתנאים להימנעות מהרשעה ואנמק.



סוג העבירה ונסיבות ביצועה -

20. כמפורט לעיל, בתי המשפט בערכאות השונות הביעו דעתם באשר לחומרה היתרה שיש בביצוע עבירות של גידול סם. עבירות אלה הפכו לאחרונה לנפוצות וקלות לביצוע כשמתרבים המקרים בהם נאשמים המנהלים אורח חיים נורמטיבי לכאורה, מבצעים עבירות אלה. בשל כך, הבהירו בתי המשפט כי יש להחמיר בענישה, תוך שקילה אף של הצורך להרתיע את היחיד והרבים.

לא התעלמתי מכמות השתילים והעדר משקל ידוע, וכן מהעובדה כי העבירה בוצעה לפני כ-4 שנים, במהלכן לא נחשד הנאשם בביצוע עבירות דומות.

עם זאת, כאמור, סוג העבירה ומדיניות הענישה מקשה על ביטול ההרשעה.

הנזק אשר יגרם לנאשם -

21. בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון "על המבקש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו ולבסס אותה באמצעות ראיות (רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (10.11.2014); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (18.04.2018); רע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (21.10.2018)".

ראו: רע"פ 1240/19 בר לוי נגד מדינת ישראל (24/03/19)

אני סבורה כי הנאשם לא הוכיח נזק קונקרטי כנדרש.

במקרה דנן, הציג הנאשם אישור ממנו עולה כי הוא תלמיד שנה ד' במכללת כנרת במסלול לימודי הנדסת אנרגיה. הא ותו לא.

אין במסמך המעיד על לימודי מקצוע כדי להוכיח כי עצם ההרשעה תמנע מהנאשם קבלה לכל מקום עבודה ו/או קבלת תואר המהנדס.

מעבר לאמור, אשוב ואפנה לפסיקת בית המשפט העליון בהחלטות שונות לפיה אל לו לבית המשפט להתערב בשיקול הדעת המוענק לגופים ומעסיקים בדבר מתן רישיונות ו/או העסקה של עובדים.

ראו: רע"פ 3224/19 אביב נגד מדינת ישראל (28/05/19)

אשר על כן, כאמור לעיל, אני סבורה כי אין זה המקרה להימנע מהרשעה.

קביעת העונש המתאים לנאשם בתוככי המתחם

22. בקביעת העונש המתאים לנאשם, יש לשקול נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

בעניין זה שקלתי לזכותו של הנאשם את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, העדר עבר פלילי, גילו הצעיר, תפקידו הנורמטיבי במסגרת לימודית ותעסוקתית לאורך השנים, כמו גם את התרשמות שירות המבחן מנאשם נעדר דפוסים עבריינים שלקח אחריות מלאה על מעשיו.

לחובתו אשקול את העובדה כי עבירה זו בוצעה לאחר קשר קודם עם שירות המבחן. הגם שקשר זה נעשה במסגרת הליכים בבית המשפט לתעבורה, הרי שהליכי טיפול קודמים היו אמורים למנוע חזרה לביצוע עבירות כלשהן.

23. סוף דבר, במקרה דנן, אני סבורה כי ניתן להסתפק בענישה ברף הנמוך של המתחם, דהיינו עונש צופה פני עתיד לצד ענישה מוחשית בדמות צו של"צ וענישה כלכלית.

24. אשר על כן אני גוזרת דינו של הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור שוב עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים.

2. 2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור שוב עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים.

3. הנאשם יבצע שעות של"צ בהיקף של 150 שעות, וזאת תוך שנה מהיום.

שירות המבחן יגיש תוכנית של"צ תוך 30 יום.

מובהרת לנאשם סמכות בית המשפט להפקיע צו השל"צ.

4. קנס בסך 1,000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורת הקנס.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים.

תשלום ראשון תוך חודש ימים מהיום.

5. התחייבות כספית על סך 2,000 ש"ח להימנע במשך שמהיום מביצוע עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.



זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 3 במאי 2020, ט' אייר תש"פ, במעמד הנוכחים. ט' אייר תש"פ